

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक १

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

मी श्रीगणेशाला नमस्कार करतो. मी श्रीसरस्वतीला नमस्कार करतो. मी श्रीगुरुंना नमस्कार करतो.

ओवी :

नामधारक भक्तासी। सिद्ध सांगे विस्तारेसीं।

अवतार झाले मानुषीं। भक्तजन तारावया ॥ १ ॥

गद्यरूप :

सिद्धमुनी नामधारक भक्ताला विस्तारुन सांगू लागला,"ह्या मनुष्यलोकात भक्तजनांना तारण्यासाठी अवतार झाले."

शब्दार्थ :

मानुष=मनुष्य

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक २

ओवी :

ऐक भक्ता नामधारका। अंबक्रृषीकारणें विष्णु ऐका।

अंगिकारले अवतार देखा। मानुषीं नाना रूप घेतसे ॥ २ ॥

गद्यरूप :

भक्ता नामधारका, विष्णुने अंबक्रृषीसाठी अवतार पत्करले (अध्याय ३मधील) हे पाहिलेस, (तसेच) मनुष्याची नाना रूपे घेतली ती ऐक.

शब्दार्थ :		
कारणे= साठी	अंगिकारणे = पत्करणे	मानुष=मनुष्य

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन)

ओवी क्रमांक ३

ओवी :

मत्स्य कूर्म वराह देख। नराचें देह सिंहाचें मुख।

वामनरुप झाला भिक्षुक। झाला ब्राह्मण क्षत्रियकर्मी ॥ ३ ॥

गद्यरुप :

“मासा,कासव,डुक्कर,माणसाचा देह व सिंहाचे तोंड (असलेला नृसिंह), वामनरुपातला भिक्षुक, क्षत्रियकर्म करणारा ब्राह्मण (भगवान परशुराम) हे (अवतार) पहा.”

शब्दार्थ :

मत्स्य= मासा

कूर्म= कासव

वराह= डुक्कर

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन)

ओवी क्रमांक ४

ओवी :

दशरथकुळीं जन्म। प्रख्यात अवतार श्रीरघुराम।

राजा होऊनि मागुती जन्म। गौळियां घरीं गुरें राखी ॥ ४ ॥

गद्यरूप :

दशरथ कुळात जन्म घेतलेला प्रख्यात अवतार श्रीरघुराम,
(मागील जन्मात) राजा (श्रीरघुराम) होऊन, (नंतरच्या जन्मात)
गवळ्याच्या घरी गुरे राखणारा (श्रीकृष्ण),

शब्दार्थ :

मागुता = मागील

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ५

ओवी :

वस्त्रें फेडूनि झाला नग्न। बौद्धरूपी झाला आपण।

होऊनि कलंकी अवतार जाण। तुरंगारूढ काय आवडी ॥५॥

गद्यरूप :

वस्त्र दूर करुन बौद्ध रुपात आपण (विष्णु)अवतार झालात, घोडीवर आरूढ होऊन कलंकी अवतार घेण्यात (विष्णुला) काय आवडले ? (असेल हे) जाण.

शब्दार्थ :

फेडणे = दूर करणे

आवडी=आवड

तुरंग=घोडी

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन)

ओवी क्रमांक ६

ओवी :

नाना प्रकारें नाना वेष। अवतार धरी हृषीकेश।

तारावया साधु मानुष। दुष्टनिग्रह करावया ॥ ६ ॥

गद्यरूप :

साधु पुरुषांना तारण्यासाठी, दुष्टांचा अटकाव करण्यासाठी नाना प्रकारचे वेष व नाना अवतार हृषीकेशाने (श्रीविष्णुने) धारण केले.

शब्दार्थ :

मानुष=मनुष्य

निग्रह= अटकाव

साधु = शमदमादी = शमदम(मनःसंयमन) + आदि गुणांनी युक्त

शमः = शांती (अंतःकरणाचा निग्रह करणे)

दमः = इंद्रियांचे दमन करणे

हृषीकेश = हृषिकम् म्हणजे ज्ञानाचे इंद्रिय. अशा त्या पाच ज्ञानेन्द्रियांचा

स्वामी, तो हृषीकेश म्हणजे भगवान श्रीकृष्ण= श्रीविष्णुचा अवतार

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ७

ओवी :

द्वापर जाऊनी जाहला कली। अज्ञान लोक ब्राह्मणकुळीं।
आचारहीन होऊनि प्रबळीं। वर्तती, महिमा कलियुगीं॥ ७॥

गद्यरूप :

द्वापर(युग) जाऊन कली(युग) प्रखरपणे दिसू लागले.
ब्राह्मणकुळातील अज्ञानी लोक आचारहीन होऊन प्रबळ झाले,
कलियुगात आपण मोठे आहोत असे वागू लागले.

शब्दार्थ :

जाहली (हिंदी स्त्री लिंगी शब्द)= प्रखरपणा		प्रबळ= बलिष्ठ
वर्तणे =वागणे	महिमा= मोठेपणा	

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ८

ओवी :

भक्तजनरक्षणार्थ। अवतरला श्रीगुरुनाथ।

सगरांकारणें भगीरथ। आणी गंगा भूमंडळीं ॥ ८ ॥

गद्यरूप :

भक्तजनाच्या रक्षणासाठी श्रीगुरुनाथाने अवतार घेतला. सगर (राजा) साठी भगीरथ (राजा)ने गंगा पृथ्वीवर आणली.

शब्दार्थ :

भूमंडळ=भू(जमीन) + मंडळ (गोल)= जमीनीचा गोल=पृथ्वी

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ९

ओवी :

तैसी एक विप्रवनिता। आराधिलें श्रीविष्णु-दत्ता।

तिचे उदरीं अवतार धरितां। आश्चर्य झालें परियेसा ॥ ९ ॥

गद्यरूप :

त्याच प्रकारे एका ब्राह्मण स्त्रीने श्रीविष्णु - दत्ताची (श्रीविष्णुचा अवतार श्रीदत्त) आराधना केली. तिच्या पोटी अवतार झाला (जन्माला आला) हे आश्चर्य झाले, ते ऐका .

शब्दार्थ :

तैसा= त्या प्रकारचा	आराधना= प्रार्थना पूजा
विप्र= ब्राह्मण	वनिता= स्त्री
उदर= पोट	परियेसणे = ऐकणे

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक १०

ओवी :

‘पीठापूर’ पूर्वदेशीं। होता ब्राह्मण उत्तमवंशी।

आपस्तंब शाखेसी। नाम ‘आपळराज’ जाण ॥ १० ॥

गद्यरूप :

पूर्व(दिशेच्या) देशात ‘पीठापूर’ गावी, उत्तमवंशातला आपस्तंब शाखेतील, ‘आपळराज’ नावाचा ब्राह्मण होता, हे जाण.

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ११

ओवी :

त्याची भार्या नाम 'सुमता'। असे आचार पतिव्रता।

अतिथि आणि अभ्यागता। पूजा करी भक्तिभावें ॥ ११ ॥

गद्यरूप :

त्याच्या पत्नीचे नांव 'सुमता' होते. तिचे वर्तन पतिव्रतेचे होते. ती अतिथि आणि पाहुणा यांची भक्तिभावाने पूजा करीत असे.

शब्दार्थ :	
भार्या=पत्नी	आचार= वर्तन
अतिथि= भोजनसमयी आलेला आगंतुक पाहुणा	
अ + तिथि = म्हणजे अकाली तसेच न पूर्वसूचना देता येणारा पाहुणा	
अभ्यागत =पाहुणा	
अभ्यागता (अभि + आ + गम् + क्त = अचानक जवळ आलेली व्यक्ति)	

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक १२

ओवी :

ऐसें असतां वर्तमानीं। पतिसेवा एक मनीं।

अतिथिपूजा सगुणी। करी निरंतर परियेसा ॥ १२ ॥

गद्यरूप :

असा तिचा वर्तमान काळ चालू असताना , तिच्या मनात पतिसेवा होती व ती अतिथींचीसुद्धा सगुणी पूजा निरंतर करीत असे, हे ऐका.

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक १३

ओवी :

वर्ततां ऐसें एके दिवशीं। आला दत्त अतिथिवेधीं।

श्राद्ध होतें अमावास्येसी। तया विप्राघरीं देखा ॥ १३ ॥

गद्यरूप :

असे चालू असताना, एके दिवशी दत्त अतिथी वेषात आला. त्या दिवशी अमावस्या असून त्या ब्राह्मणाच्या घरी श्राद्ध होते, हे त्याने पाहिले.

शब्दार्थ :

वर्तन= चाल

विप्र=ब्राह्मण

श्राद्ध= मृत पितरांच्या उद्देशाने तत्प्रीत्यर्थ पिंडदान, ब्राह्मणभोजन इ. केलेले कर्म

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक १४

ओवी :

न जेवितां ब्राह्मण घरीं। दत्तात्रेया भिक्षा घाली ते नारी।

दत्तात्रेय साक्षात्कारी। प्रसन्न झाला तये वेळीं ॥ १४ ॥

गद्यरूप :

ब्राह्मणाच्या घरी (कोणीही) जेवले नव्हते, तरी तिने (सुमताने) दत्तात्रेयाला भिक्षा घातली. त्यावेळी दत्तात्रेय प्रसन्न झाला, साक्षात्कार घडविला .

शब्दार्थ :

साक्षात्कार= स्वरूपाकाराने दर्शन

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक १५

ओवी :

त्रिमूर्तीचें रुप घेऊनी। स्वरुप दाविलें अतिगहनी।

पतिव्रता धरुनि चरणीं। नमन करि मनोभावे॥ १५ ॥

गद्यरुप :

त्रिमूर्तीचे रुप घेउन अतिगहन स्वरुप दाखविले. पतिव्रतेने त्यांचे चरण धरुन मनोभावे नमस्कार केला.

शब्दार्थ :

गहन=दुर्ज्ञेय= दुः+ज्ञेय= समजण्यास कठीण

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक १६

ओवी :

दत्तात्रेय म्हणती तियेसी। माग वो माते जें वांछिसी।

जे जे वासना तुझे मानसीं। पावेल त्वरित म्हणितलें ॥ १६ ॥

गद्यरूप :

दत्तात्रेय तिला म्हणाले,” हे माते, तू जे इच्छित असशील ते माग.” तुझ्या मनात जी जी इच्छा असेल ती लगेच मिळेल, असे ते म्हणाले.

शब्दार्थ :

वांछा= इच्छा

वासना= अव्यक्त आणि अप्रगट इच्छा

मानस= मन

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक १७

ओवी :

एकोनि स्वामीचें वचन। विप्रवनिता करी चिंतन।

विनवीतसे कर जोडून। नानापरी स्तवोनियां ॥ १७ ॥

गद्यरूप :

स्वामींचे बोलणे ऐकून ती ब्राह्मण स्त्री विचार करू लागली. हात जोडून, नमस्कार करून, नाना प्रकारे स्तुति करून विनवू लागली.

शब्दार्थ :

विप्र= ब्राह्मण	वनिता= स्त्री	कर= हात	परी= प्रकारे
चिंतन= विचार, ध्यास		स्तवणे= स्तुती करणे, प्रशंसा करणे	

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक १८

ओवी :

जय जया जगन्नाथा। तूं तारक विश्वकर्ता।

माझे मनीं असे आर्ता। पुरवावी ते देवराया ॥ १८ ॥

गद्यरूप :

“हे जय जगन्नाथा, तू विश्वकर्ता असून, तारणारा आहेस. माझ्या मनात उत्कट इच्छा आहे, ती हे देवराया तू पुरवावी.”

शब्दार्थ :

आर्त= उत्कट इच्छा

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक १९

ओवी :

तूं कृपाळू सर्वां भूतीं। वेद पुराणें वाखाणिती।

केवीं वर्णू तुझी कीर्ति। भक्तवत्सल कृपानिधि ॥ १९ ॥

गद्यरूप :

तू सर्व प्राण्यांच्या (बाबतीत) कृपाळू आहेस, अशी वेद पुराणे तुझी स्तुती करतात. हे भक्त वत्सल, कृपेचा सागरा, तुझी कीर्ति कशी वर्णन करू?

शब्दार्थ :	
भूत= प्राणी	वाखाणणे= स्तुती करणे
केवी= कसे	निधि= सागर

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक २०

ओवी :

मिथ्या नव्हे तुझा बोल। जें कां ध्रुवासी दिधलें अढळ।

बिभीषणासी स्थापियलें। राज्यां लंकाद्वीपींचे ॥ २० ॥

गद्यरूप :

तुझे बोल जे आहेत, ते खोटे नाहीत. ध्रुवास अढळ(पद) दिलेस.

लंकाद्वीपाचे राज्य देऊन बिभीषणाला गादीवर बसविले.

शब्दार्थ :

मिथ्या= खोटे

अढळ= अचल, स्थिर

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक २१

ओवी :

भक्तजनां तूं आधार। व्हावया धरिसी अवतार।

ब्रीद असे सचराचर। चौदा भुवनांमाझारीं ॥ २१ ॥

गद्यरूप :

भक्तजनांचा तू आधार व्हावा म्हणून तू पृथ्वीवर अवतार घेतलास.
चौदा भुवनांमधील सजीव निर्जीव सहित सृष्टी हे तुझे चिन्ह आहे

शब्दार्थ :	
धरा = पृथ्वी	माझारी = आत, मध्ये
सचराचर = चर (चल) = सजीव व अचर (चल नसलेली) = निर्जीव, अशा दोन्ही प्रकारांसहित	
ब्रीद = विवक्षित गोष्टीच्या बाण्याचे दर्शक चिन्ह	

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक २२

ओवी :

आतां मातें वर देसी। वासना असे मानसीं।

नव्हा अन्यथा बोलासी। कृपासिंधु देवराया ॥ २२ ॥

गद्यरूप :

आता मला वर देशील, अशी माझ्या मनात इच्छा आहे. अन्यथा कृपेचा सागर असलेल्या देवराया, तुझ्या बोलण्याचे कौतुक (कसे असेल ?).

शब्दार्थ :		
वर= देणगी, आशीर्वाद	वासना= अव्यक्त आणि अप्रगट इच्छा	मानस=मन
नव्हाळी= गोडी, कौतुक	सिंधु= सागर	

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक २३

ओवी :

माझे मनींची वासना। तुंवा पुरवावी जगत्रजनना।

अनाथतारका नारायणा। म्हणोनि चरणीं लागली ॥ २३ ॥

गद्यरूप :

माझ्या मनातली इच्छा जगाच्या उत्पत्तिकर्त्या तू पुरवावीस.

नारायणा, अनाथांच्या तारका असे म्हणून ती पाया पडली.

शब्दार्थ :

वासना= इच्छा	जगत्र= तीन जगे = स्वर्ग पृथ्वी आणि पाताळ
चरण= पाय	जनन=उत्पत्ती

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक २४

ओवी :

एकोनि तिचें करुणावचन। संतोषला त्रयमूर्ति आपण।

कर धरुन आश्वासोन । माग जननी म्हणतसे ॥ २४ ॥

गद्यरूप :

तिचे करुण बोल ऐकून त्रिमूर्ति आपण समाधानी झालात. तिचे हात हातात धरुन आश्वासन देऊन म्हणालात, "हे माते तू (वर) माग."

शब्दार्थ :

जननी= माता

वचन= बोल

संतोषणे= समाधान पावणे, आनंदणे

त्रय= त्रि = तीन

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक २५

ओवी :

तंव बोलिली पतिव्रता। स्वामी जें निरोपिलें आतां।

‘जननी’ नाम मज ठेवितां। करा निर्धार याचि बोलाचा ॥ २५ ॥

गद्यरूप :

तेव्हा ती पतिव्रता म्हणाली, “स्वामी, तुम्ही आता जो संदेश दिलात, मला जननी (माता) ह्या नावाने संबोधिले, तेच बोल निर्धाराने सार्थ करा”.

शब्दार्थ :

निरोप= संदेश	जननी= माता	निर्धार= निश्चय, नियम
--------------	------------	-----------------------

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक २६

ओवी :

मज पुत्र झाले बहुत। नव्हती स्थिरजीवित।

जे राहिले असती आतां सजीवित। अक्षहीन पादहीन ॥ २६ ॥

गद्यरूप :

मला खूप मुलगे झाले पण ते जन्मतःच मेले. जे जिवंत राहिले ते आंधळे व पांगळे आहेत.

शब्दार्थ :		
स्थिर= शांत	सजीव= जिवंत	पाद=चरण= पाय
अक्ष= (संस्कृत अक्षिन्)=डोळा		पुत्र= मुलगा

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक २७

ओवी :

योग्य झाला नाही कोणी। काय करावे मूर्ख प्राणी।

असोनि नसती येणे गुणीं। पुत्रावीण काय जन्म ॥ २७ ॥

गद्यरूप :

योग्य असा कोणी झाला नाही, ह्या मूर्ख प्राण्याचे काय करावे ?
अशाप्रकारची लक्षणे प्राप्त झालेले पुत्र असूनही नसल्यासारखेच
आहेत. पुत्राशिवाय माझ्या जन्माला अर्थ काय?

शब्दार्थ :	
गुण= लक्षण	येणे= प्राप्त होणे

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक २८

ओवी :

व्हावा पुत्र आम्हां ऐसा। ज्ञानवंत परमपुरुषा।

जगद्वंद्य देवसदृशा। तुम्हांसारखा मज आतां ॥ २८ ॥

गद्यरूप :

हे जगात वंदनीय, देवासारख्या, ज्ञानवंत परमपुरुषा, आम्हाला तुमच्यासारखा पुत्र व्हावा.

शब्दार्थ :

जगद्वंद्य= जगत् (जगात)+वंद्य (वंदनीय)

सदृश= सारखा

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक २९

ओवी :

एकोनि तियेचें वचन। प्रसन्न झाला दत्त आपण।

पुढें असे कार्याकारण। दीक्षार्थ भक्तजनांसी ॥ २९ ॥

गद्यरूप :

तिचे बोलणे ऐकून दत्त आपण प्रसन्न झालात. पुढे भक्त जनांना दीक्षा देण्याच्या कार्याचे प्रयोजन होते.

शब्दार्थ :

कार्याकारण=कार्य (काम) + कारण (प्रयोजन)

दीक्षार्थ=दीक्षा (आचरणाची रीत, शिक्षण) + अर्थ (हेतू)

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ३०

ओवी :

म्हणे तापसी तियेसी। पुत्र होईल तुज तापसी।

उद्धरील तुझ्या वंशासी। ख्यातिवंत कलियुगीं ॥ ३० ॥

गद्यरूप :

तिला तो तपस्वी म्हणाला, "तुला तपस्वी पुत्र होईल .तुझ्या वंशाचा तो उद्धार करील. कलियुगात तो कीर्तीवंत होईल."

शब्दार्थ :

तापसी= तपस्वी= तप आचरणारा

ख्याति= कीर्ती

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ३१

ओवी :

असावें तुम्हीं त्याचिया बोलीं। येन्हवीं न राहे तुम्हांजवळी।

ज्ञानमार्गे अतुर्बळी। तुमचें दैन्यहारक देखा ॥ ३१ ॥

गद्यरूप :

“तुम्ही त्याच्या बोलण्यानुसार रहावे. तो तुमच्याजवळ रहाणार नाही. ज्ञानमार्गात तो अत्यंत श्रेष्ठ (अतिबलाढ्य) असेल. तो तुमची गरीबी निवारण करेल, हे तुम्ही पहाल.”

शब्दार्थ :

येन्हवी= (येर= तो)

अतुर्बळी= अतिबलाढ्य

दैन्यहारक=दैन्य (दीन= गरीब स्थिती)+हारक (निवारण करणारा)

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ३२

ओवी :

इतुकें सांगोनि तापसी। अदृश्य झाला परियेसीं।

विस्मय करीतसे मानसीं । विप्रवनिता तये वेळीं ॥ ३२ ॥

गद्यरूप :

इतके सांगून तो तपस्वी अदृश्य झाला हे ऐका. त्यावेळी ब्राह्मण स्त्रीला मनांत आश्चर्य वाटले.

शब्दार्थ :

तापसी= तपस्वी= तप आचरणारा	अदृश्य= न दिसेसा	परियेसणे= ऐकणे
विस्मय= आश्चर्य	विप्रवनिता=विप्र(ब्राह्मण) +वनिता(स्त्री)	

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ३३

ओवी :

विस्मय करोनि घरांत। पतीसी सांगे वृत्तांत।

दोघे हर्षनिर्भर होत। म्हणती होईल दत्तात्रेय ॥ ३३ ॥

गद्यरूप :

विस्मयचकित झालेली ब्राह्मण स्त्री घरात आली व तिने आपल्या पतीला सर्व वृत्तांत सांगितला दोघेही अति आनंदित होऊन म्हणू लागले की पुत्र म्हणून दत्तात्रेय जन्मास येणार.

शब्दार्थ :

विस्मय= आश्चर्य

वृत्तांत= हकिकत

हर्षनिर्भर= हर्ष(अतिशय आनंद) + निर्भर (पूर्ण, अतिशय)

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ३४

ओवी :

माध्यान्हसमयीं अतिथिकाळीं। दत्तात्रेय येताति तये वेळीं।

विमुख न व्हावें तये काळीं। भिक्षा मात्र घालिजे ॥ ३४ ॥

गद्यरूप :

दुपारच्यावेळी अतिथी येतात त्या वेळी दत्तात्रेयच येतात. त्यावेळी तोंड फिरवू नये ,त्यांना भिक्षा मात्र घालावी.

शब्दार्थ :

माध्यान्हसमयीं= माध्यान्ह (दुपार) + समयी (वेळी)

काळ= वेळ

विमुख=वि + मुख(तोंड)= तोंड फिरविणे

(हा शब्द श्रीगुरुचरित्रकारांनी तयार केलेला वाटतो.)

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ३५

ओवी :

दत्तात्रेयाचें स्थान जाण। माहूर करवीर क्षेत्र खूण।

सदा वास याचि ग्रामा। पांचाळेश्वर नगरांत ॥ ३५ ॥

गद्यरूप :

माहूर, करवीर क्षेत्र ह्या दत्तात्रेय स्थानांच्या खूणा आहेत, हे जाण.

त्यांचा वास नेहमी गावांत पांचाळेश्वर नगरांत असतो.

शब्दार्थ :

वास= राहणे वस्ती	ग्राम = गाव
------------------	-------------

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ३६

ओवी :

नाना रुपें भिक्षुकवेषें । दत्तात्रेय येताति हरुषें।

न पुसतां माझ्या निरोपास । भिक्षा मात्र घालिजे ॥ ३६ ॥

गद्यरूप :

भिक्षुकांच्या वेषांत नाना रुप घेऊन दत्तात्रेय येतात. मला संदेश न विचारता, तू त्यांना आनंदाने भिक्षा मात्र घालावीस.”

शब्दार्थ :

हरुषते = हर्षित = आनंदित	पुसणे = विचारणे	निरोप = संदेश
--------------------------	-----------------	---------------

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ३७

ओवी :

विप्रस्त्री म्हणे पतीसी। आजि अवज्ञा केली मीं तुम्हांसी।

ब्राह्मण न जेवितां तयासी। भिक्षा घातली म्हणतसे ॥ ३७ ॥

गद्यरूप :

ती ब्राह्मण स्त्री पतीस म्हणाली, "मी तुमचा अनादर केला."

ब्राह्मण न जेवता मी त्यांना (अतिथी वेषातील दत्तात्रेयांना) भिक्षा घातली, असे ती म्हणत होती.

शब्दार्थ :

विप्रस्त्री = विप्र (ब्राह्मण) + स्त्री

अवज्ञा = अनादर

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ३८

ओवी :

एकोनि सतीचे बोल। विप्रमन संतोषलें।

म्हणे पतिव्रते भलें केलें। पितर जाहले माझे तृप्त ॥ ३८ ॥

गद्यरूप :

हे त्या सतीचे बोलणे ऐकून ब्राह्मणाचे मन समाधानी झाले. तो म्हणाला, ” हे पतिव्रते तू भले केलेस. माझे पूर्वज तृप्त झाले. ”

शब्दार्थ :

पितर= पूर्वज

तृप्त= संतुष्ट= तृप्त, समाधानी

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ३९

ओवी :

करुनि कर्म पितरांचे नामीं। समर्पावें विष्णूसी आम्हीं।

साक्षात्कारे आपण येऊनि। भिक्षा केली आम्हां घरीं॥ ३९॥

गद्यरूप :

पूर्वजांच्या नावाने कर्म करुन विष्णूस आम्हीं अर्पण करावे. साक्षात आपण (विष्णू = दत्त) आमच्या घरी येऊन (वर) दान दिलेत.

शब्दार्थ :		
पितर= पूर्वज	नाम=नाव	समर्पिणे = अर्पण करणे
साक्षात्कार= प्रत्यक्षता		भिक्षा= दान

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ४०

ओवी :

कृतार्थ झाले पितृ समस्त । निर्धारें झाले स्वर्गस्थ।

साक्षात् विष्णु भेटला दत्त। त्रयमूर्ति-अवतार ॥ ४० ॥

गद्यरूप :

आमच्या घराण्यातील वडीलधारे (पूर्वज) कृतार्थ झाले, ते आता निश्चित स्वर्गाचे रहिवासी झाले. तीनमूर्ति अवतार दत्त रूपात साक्षात विष्णु आपण भेटलात.

शब्दार्थ :		
पितृ= बाप= वडील, मोठा	निर्धारणे= निश्चित करणे	स्वर्ग= देवलोक
अवतार= स्वरूप		त्रय=तीन

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ४१

ओवी :

धन्य धन्य तुझी मातापिता । जोवर लाधलीस मुख्य आतां ।

पुत्र होईल तुज निभ्रांता । न धरीं चिंता मानसीं ॥४१॥

गद्यरूप :

तुझे माता- पिता धन्य आहेत. तुला जो मुख्य वर लाभलेला आहे, त्यामुळे तुला निःसंशय पुत्र होईल, मनात चिंता करू नकोस.

शब्दार्थ :

लाधणे = लाभणे , मिळणे

निभ्रांत= निःशंक,निःसंशय

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ४२

ओवी :

हर्षे निर्भर होवोनि । राहिली दोघे निश्चिंत मनीं ।

वर्ततां जाहली अंतर्वनी । विप्रस्त्री परियेसा ॥ ४२ ॥

गद्यरूप :

अतिशय आनंदित होऊन दोघे मनाने निश्चिंत झाले. ती ब्राह्मणस्त्री गरोदर राहिली, ही गोष्ट झाली हे ऐका.

शब्दार्थ :		
निर्भर= अतिशय	अंतर्वनी(अंतर्वत्नी =गर्भिणी)	वर्त= गोष्ट
हर्ष= अतिशय आनंद	परियेसणे= ऐकणे	विप्रस्त्री= विप्र (ब्राह्मण)+ स्त्री

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ४३

ओवी :

ऐसे नव मास क्रमोनि । प्रसूत जाहली शुभदिनीं ।

विप्रें स्नान करूनि। केलें जातकर्म तये वेळीं ॥ ४३ ॥

गद्यरूप :

असे नऊ महिने पूर्ण झाल्यानंतर, एका शुभदिवशी ती प्रसूत झाली, त्यावेळी ब्राह्मणाने आंधोळ करून जातकर्म केले.

शब्दार्थ :		
नव मास= नव(नऊ) + मास (महिना)	प्रसूत= बाळंत	विप्र=ब्राह्मण
स्नान= आंधोळ	जातकर्म= सोळा संस्कारांपैकी एक संस्कार (मूल जन्मताक्षणी केला जाणारा संस्कार)	

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ४४

ओवी :

मिळवोनि समस्त विप्रकुळी । जातक वर्तविती तये वेळीं।

म्हणती तपस्वी होईल बळी । दिक्षाकर्ता जगद्गुरु ॥४४॥

गद्यरूप :

सर्व ब्राह्मणकुळे ('आपळराज' ह्या ब्राह्मणाकडे) एकत्र आली त्यावेळी नवजात बाळाचे ज्योतिष ज्योतिषशास्त्राच्या सहाय्याने भविष्यविषयक अनुमान सांगू लागले. तपस्वी म्हणू लागले, "हा पुत्र शिक्षणकर्ता जगत् गुरु म्हणुन बलवान श्रेष्ठ होईल.

शब्दार्थ :

विप्रकुळ= ब्राह्मणकुळ	तपस्वी=तप आचरणारा	बळी= बलवान पुरुष
दिक्षाकर्ता=दिक्षा (शिक्षण) + कर्ता (करणारा)	जगद्गुरु= जगत् गुरु = जगाचा गुरु	
जातक= जन्मकाळच्या ग्रहांच्या स्थितीवरून माणसाच्या आयुष्यात घडणाऱ्या शुभाशुभ गोष्टींविषयींचे वर्णन करणारा ज्योतिषशास्त्राचा एक विषय.		

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ४५

ओवी :

ऐकोनि म्हणती मातापिता । हो कां आमुचा कुळ उद्धरिता ।

आम्हांसी वर दिधला दत्ता । म्हणोनि ठेविलें त्या नांव ॥ ४५ ॥

गद्यरूप :

हे ऐकून मातापिता म्हणू लागले की आमच्या कुळांचा उद्धार करणारा आहे, का हो ? आम्हाला श्रीदत्ताने वर दिलेला आहे, म्हणून त्याचे नांव ठेवले.

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ४६

ओवी :

‘श्रीपाद’ म्हणोनि याकारणें । नाम ठेविलें त्या ब्राह्मणें ।

अवतार केला त्रैमूर्ति आपण । भक्तजन तारावया ॥ ४६ ॥

गद्यरूप :

याकारणाने त्या ब्राह्मणाने ‘श्रीपाद’ म्हणून नाव ठेवले. भक्तांचे रक्षण करण्यासाठी त्रैमूर्ति आपण अवतार घेतला.

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ४७

ओवी :

वर्तत असतां त्याचे घरीं । झाला सात संवस्तरीं ।

मुंजीबंधन ते अवसरीं । करिता झाला द्विजोत्तम ॥४७॥

गद्यरूप :

त्याच्या घरी वाढत असताना तो सात वर्षांचा झाला. त्याच्या मुंजीबंधनाचा कार्यक्रम (प्रसंग) होऊन तो ब्राह्मणश्रेष्ठ केला गेला.

शब्दार्थ :

वर्तणे= चालू असणे

संवस्तर= वर्ष

अवसर= प्रसंग

द्विजोत्तम= द्विज (ब्राह्मण) + उत्तम (श्रेष्ठ)

मुंज= उपनयनसंस्कार= वेदाधिकार प्राप्त करून घेण्याच्या वेळचा संस्कार

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ४८

ओवी :

बांधितां मुंजी ब्रह्मचारी । म्हणता झाला वेद चारी ।

मीमांसा तर्क अतिविस्तारीं । म्हणों लागला तये वेळीं ॥४८॥

गद्यरूप :

मुंजीबंधनाने तो ब्रह्मचारी झाला. त्याने चारही वेद म्हणुन दाखविले त्यावेळी मीमांसा, तर्क अतिविस्ताराने म्हणू लागला.

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ४९

ओवी :

एकोनि समस्त नगरलोक । विस्मय करिती सकळिक ।

होईल अवतार कारणिक। म्हणोनि बोलती आपणांत ॥४९॥

गद्यरूप :

ते ऐकून सर्व नगरवासी लोक आश्चर्य करू लागले. हा अवतार होईल, अशा कारणाने आप आपसात बोलू लागले.

शब्दार्थ :

विस्मय= आश्चर्य

सकळिक= सर्व

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ५०

ओवी :

आचार-व्यवहार-प्रायश्चित्त । समस्तांसी आपण बोलत ।

वेदांतभाष्य वेदार्थ । सांगता झाला द्विजवरांसी ॥ ५० ॥

गद्यरूप :

आचार, व्यवहार व प्रायश्चित्त ह्या विषयांवर आपण (श्रीपाद) सगळ्यांना सांगू लागलात. वेदान्तावर भाष्य करून वेदार्थ ब्राह्मणश्रेष्ठाना सांगू लागला.

शब्दार्थ :

भाष्य= विवरण

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ५१

ओवी :

वर्ततां ऐसें परियेसी । झाला संवत्सर षोडशी ।

विवाह करूं म्हणती पुत्रासी । मातापिता अवधारा ॥५१॥

गद्यरूप :

असे चालू असताना सोळा वर्षे झाली. मातापिता निश्चयपूर्वक पुत्राला म्हणू लागले, “तुझा विवाह करु”.

शब्दार्थ :

वर्तणे= चालू असणे	परियसणे= ऐकणे	संवत्सर=वर्ष
षोडश= सोळा	अवधारणे= निश्चय करणे	

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ५२

ओवी :

विचार करिती पुत्रासवें । बा रे विवाह तुज करावें ।

श्रीपाद म्हणे ऐका भावें । माझी वांछा सांगेन ॥५२॥

गद्यरूप :

मातापिता विचार करुन पुनः पुत्राला म्हणाले, "बाबा रे, तुझा विवाह करु या." श्रीपाद म्हणाला , "माझी इच्छा अंतःकरणापासून सांगतो, ती ऐका."

शब्दार्थ :

भाव= अंतःकरणाची स्थिती

वांछा= इच्छा

सवे= पुनः

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ५३

ओवी :

कराल विवाह मज तुम्ही । सांगेन ऐका, विचारिलें आम्ही ।

वैराग्यस्त्री असे नेमी । काम्य आमुचें तेथे असे ॥५३॥

गद्यरूप :

तुम्ही माझा विवाह करायचा म्हणून आम्हाला विचारत आहात, तर मी सांगीन ते ऐका, "वैराग्यस्त्री हिच आमची नेमस्त (वधू) आहे. तिच (विरक्ती) इच्छा आम्ही धरलेली आहे."

शब्दार्थ :

नेम= खूण

काम्य = इच्छा धरून केलेले

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ५४

ओवी :

ते स्त्रियेवांचूनि आणीक नारी । समस्त जाणा मातेसरी ।

जरी आणाल ते सुंदरी । वरूं म्हणती तये वेळीं ॥५४॥

गद्यरूप :

जरी तुम्ही सुंदर स्त्री आणली व तिला स्वीकार (लग्न कर) म्हणालात तरी त्यावेळी त्या (वैराग्य स्त्री)स्त्री शिवाय आणखी दुसऱ्या सर्व स्त्रिया आम्हाला मातेसमान आहेत हे जाणा.

शब्दार्थ :

नारी= स्त्री

सरी= बरोबर

वरणे= पसंत करणे, स्वीकारणे

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ५५

ओवी :

आपण तापसी ब्रह्मचारी । योगश्रियावांचोनि नारी ।

नलगती हा बोल धरा निर्धारिं । 'श्रियावल्लभ' नाम माझें ॥ ५५ ॥

गद्यरूप :

मी तापसी, ब्रह्मचारी आहे. योग - लक्ष्मी शिवाय मला दुसरी स्त्री चालत नाही, हे निश्चित समजा. 'श्रियावल्लभ' माझे नाव आहे.

शब्दार्थ :

श्रिया= लक्ष्मी

निर्धार= निश्चय नियम

वल्लभ = पती

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ५६

ओवी :

‘श्रीपाद – वल्लभ’ ऐसैं । नाम झालें त्रिमूर्ति कैसें ।

पितयातें म्हणतसे । जाऊं उत्तरपंथासी ॥ ५६ ॥

गद्यरूप :

‘श्रीपाद –वल्लभ’ असे नाव त्रिमूर्तिचे कसे झाले ? पित्याला म्हणाले, “मी पुढील मार्गाला जातो.”

शब्दार्थ :	
उत्तर= पुढला	पंथ= मार्ग

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ५७

ओवी :

एकोनि पुत्राचें वचन । आठव जाहलें पूर्वील सूचन ।

भिक्षुकें सांगितलें निर्गुण । सत्य झालें म्हणतसे ॥ ५७ ॥

गद्यरूप :

पुत्राचे बोलणे ऐकून पूर्वीची सुचना (मातापित्याला) आठवली.

भिक्षुकाने सांगितले होते, तुझा पुत्र निर्गुण (परमात्मा) असेल. ते

सत्य झाले, असे म्हणाले.

शब्दार्थ :

निर्गुण = सत्त्व, रज, तम आदी गुणरहित = परमात्मा

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ५८

ओवी :

आतां याचिया बोलासी । मोडा घालितां परियेसीं ।

विघ्न होईल भरंवसी । म्हणोनि विचारिती तये वेळीं ॥ ५८ ॥

गद्यरूप :

आता त्याच्या बोलण्याला मोडता घातला तर भरंवशाने (निश्चित)
अडचणीचे होईल, म्हणून त्यावेळी ते विचार करू लागले, हे ऐका.

शब्दार्थ :	
मोडा = प्रतिबंध, हरकत	परियसणे = ऐकणे
विघ्न = प्रतिबंध, अडचण	भरंवसा = विश्वास

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ५९

ओवी :

न म्हणावें पुत्र यासी । अवतारपुरुष तापसी ।

जैसें याचे वसे मानसीं । तैसे करावें म्हणती मातापिता ॥ ५९ ॥

गद्यरूप :

ह्याला पुत्र म्हणू नाही, हा तापसी (तप आचरणारा) अवतार पुरुष दिसतो. ह्याच्या मनात जसे आहे, तसेच करू द्यावे असे माता पिता म्हणू लागले.

शब्दार्थ :

तापसी= तपस्वी= तप आचरणारा

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ६०

ओवी :

निश्चय करुनि आपुले मनीं । पुत्रासी म्हणती जनकजननी ।

होतों आशाबद्ध होऊनि । प्रतिपाळिसी म्हणोनियां ॥ ६० ॥

गद्यरूप :

आपल्या मनाशी निश्चय करुन मातापिता पुत्रास म्हणू लागले, "तू आम्हाला सांभाळशील (आमचा प्रतिपाळ करशील), अशा आशेत आम्ही अडकलेलो होतो."

शब्दार्थ :

जनक= बाप

जननी= आई, माता

बद्ध= बांधलेला, अडकलेला

प्रतिपाळ= संरक्षण

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ६१

ओवी :

ऐसें मनीं व्याकुळित । डोळां निघती अश्रुपात ।

माता पडली मूर्च्छागत । पुत्रस्नेहेंकरोनियां ॥ ६१ ॥

गद्यरूप :

अशी मनाने विव्दळ झाल्याने डोळ्यात जमा झालेले अश्रू
डोळ्याबाहेर वाहू लागले. पुत्र प्रेमापोटी माता मूर्च्छित पडली.

शब्दार्थ :

व्याकुळ= विव्दळ	अश्रु= असू, डोळ्यातले पाणी	पातणे= ये ऊन पोचणे
मूर्च्छागत= मूर्च्छित	स्नेह= प्रेम	करणे= आचरणे

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ६२

ओवी :

देखोनि मातेचें दुःख । संबोखीतसे परमपुरुष ।

उठवूनि आपुल्या करकमळिकें । अश्रुपात पुसतसे ॥ ६२ ॥

गद्यरूप :

आईचे दुःख पाहून तो परमश्रेष्ठ पुरुष तिला समजावू लागला. आपल्या हाताने त्याने तिला उठवून, तिचे डोळ्यात जमा होणारे (त्याने) अश्रू पुसले.

शब्दार्थ :

मा ता=आई	संबोखणे = समजावणे असावे
परम = अत्युच्च उत्कृष्ट (श्रेष्ठ)	करकमळ = कर = हात + कमळ =(हाताचा पंजा)

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ६३

ओवी :

अवो माते न करीं चिंता । जें जें वांछिसी तें देईन आतां ।

दृढ करुनियां चित्ता । रहा सुखें नांदत ॥ ६३ ॥

गद्यरूप :

तो म्हणू लागला,” हे माते ,तू काळजी करू नकोस. तू जे जे इच्छित असशील. ते मी तुला आतां देईन. मन घट्ट करून तू सुखाने रहा.”

शब्दार्थ :

चिंता= काळजी	वांछा= इच्छा	दृढ= पक्के
चित्त= मन	नांदणे = रहाणे	

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ६४

ओवी :

बा रे तुजकरितां आपण। दुःख विसरलें अंतःकरण ।

रक्षिंसी आम्हां म्हातारपणीं । दैन्यावेगळें करिंसी म्हणोनि ॥ ६४ ॥

गद्यरूप :

ती माता म्हणू लागली, "बाबा रे, तू म्हातारपणी आम्हाला सांभाळशील. आमचे दारिद्र्य दूर करशील, म्हणून तुझ्याकरिता आम्ही मनातील दुःख विसरलो."

शब्दार्थ :

अंतःकरण=मन

रक्षणे= सांभाळणे

दैन्यावेगळ= दैन्य= दीन (गरीब) स्थिती + वेगळा (संस्कृत विगल् विशेषण)
निराळा, पृथक्

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ६५

ओवी :

पुत्र असती आपणा दोन । पाय पांगुळ अक्षहीन ।

त्यांतें पोसावें आतां कवणें । आमुतें कोण रक्षील ॥ ६५ ॥

गद्यरूप :

आम्हाला पायाने पांगळा असलेला व डोळा नसलेला आंधळा असे दोन मुलगे आहेत. आता त्यांचा सांभाळ कोण करील ? आमचे रक्षण कोण करील? “

शब्दार्थ :

पांगुळ= पांगळा

पोसणे = पोषणे= सांभाळ करणे

कवण= कोण

अक्षहीन=अक्ष (संस्कृत अक्षिन्=डोळा)+हीन(विरहीत)= आंधळा

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ६६

ओवी :

एकोनि जननीचें वचन । अवलोकीतसे अमृतनयनें ।

पुत्र दोघे जाहले सगुण । आली दृष्टिचरणादिक ॥ ६६ ॥

गद्यरूप :

आपल्या आईचे बोलणे ऐकून त्याने सरळ डोळ्याने (नजरेने) पाहिले. त्या दोन्ही मुलांना पाय आदि लक्षणांसहित दृष्टि आली.

शब्दार्थ :

अवलोकणे= पाहणे	अमृतनयन= अमृत (सुधा= सरळ + नयन (डोळा)		
सगुण= स+ गुण (लक्षण)= लक्षणांसहित	दृष्टि= डोळा	चरण= पाय	

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ६७

ओवी :

जैसा चिंतामणि-स्पर्श । लोखंड होय सुवर्णासरिसें ।

तैसे महात्मदृष्टि-वर्षे । योग्यता आली तत्काळीं ॥ ६७ ॥

गद्यरूप :

जसे चिंतामणीच्या स्पर्शाने लोखंड सोन्यासारखे होते, तसे महात्म्याच्या दृष्टी वर्षावाने तत्काळ ते लायक झाले.

शब्दार्थ :

सुवर्ण= सोने	सरिसे= सारखे	योग्यता=
--------------	--------------	----------

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ६८

ओवी :

वेदशास्त्रादि व्याकरण । सर्व म्हणती तत्क्षण ।

दोघे येऊनि लागती चरणा । कृतार्थ झालों म्हणोनियां ॥ ६८ ॥

गद्यरूप :

त्या क्षणी वेदशास्त्र, व्याकरण वगैरे सर्व म्हणू लागले. कृतार्थ झालो, असे म्हणून ते दोघे (श्रीपाद वल्लभांच्या) पाया पडले.

शब्दार्थ :

चरण= पाय

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ६९

ओवी :

आश्वासून तये वेळीं । दिधला वरु तत्काळीं ।

पुत्रपौत्रादीं नांदाल प्रबळीं । श्रियायुक्त सनातन ॥ ६९ ॥

गद्यरूप :

त्यावेळी त्यांना वचन दिले, "मुला ,नातवंडासह बलिष्ठ लक्ष्मीयुक्त जीवन तुम्हाला शाश्वत लाभेल."

शब्दार्थ :		
पुत्र= मुलगा	पौत्र= मुलाचा मुलगा= नातू	प्रबळ= बलिष्ठ
श्रिया=लक्ष्मी= द्रव्य	आश्वासन= वचन	सनातन = शाश्वत, चिरकाल

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ७०

ओवी :

सेवा कराल जनकजननी । पावाल सुख महाज्ञानी ।

इह सौख्य पावोनि । व्हाल मुक्त हैं निश्चित ॥ ७० ॥

गद्यरूप :

“तुम्ही माता पित्याची सेवा कराल, तर महाज्ञानी होऊन तुम्हाला सुख मिळेल. इहलोकीचे सुख मिळून तुम्ही निश्चित मुक्त व्हाल.”

शब्दार्थ :

जनकजननी= जनक (पिता) + जननी(माता)

पावणे = मिळणे

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ७१

ओवी :

ऐसें बोलोनि तयांसी । संबोखितसे मातेसी ।

पाहोनि दोघां पुत्रांसी । राहतां सौख्य पावाल ॥ ७१ ॥

गद्यरूप :

त्यांना असे बोलून त्यांनी मातेची समजूत घातली ,”दोन्ही पुत्रांबरोबर रहाल तर तुम्हाला सुख लाभेल.”

शब्दार्थ :

संबोखणे= समजावणे असावे

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ७२

ओवी :

पुत्र दोघे शतायुषी । निर्धार धरीं वो मानसीं ।

कन्या पुत्र होतील त्यांसी । पौत्रपुत्र पहाल नयनीं ॥ ७२ ॥

गद्यरूप :

दोघे पुत्र शतायुषी होतील ,अशी मनाशी खात्री बाळगावी. त्यांना कन्या व पुत्र होतील. तुम्ही पणतू (नातवांचे पुत्र)पहाल.

शब्दार्थ :

शतायुष= शत (शंभर) + आयुष (आयुष्य =जीवीतकाळ, उमर)

नयन= डोळा

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ७३

ओवी :

अखंड लक्ष्मी यांचे घरीं । यांचें वंश-पारंपरी ।

कीर्तिवंत सचराचरीं । संपन्न होतील वेदशास्त्रीं ॥ ७३ ॥

गद्यरूप :

यांचे (मुलांच्या)घरी वंश परंपरेने लक्ष्मीचा अखंड वास राहिल.
(श्रीमंती प्राप्त होईल). सर्व चराचरामध्ये कीर्तिवंत वेदशास्त्री म्हणून
संपन्न होतील.

शब्दार्थ :

पारंपरी (पारंपारिक =परंपरेतील)

सचराचर=स +चर (हलणारे= सजीव) + **अचर** (न हलणारे=निर्जीव)

= सजीव आणि निर्जीव दोन्ही प्रकारचे

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ७४

ओवी :

आमची अवज्ञा न करितां । निरोप द्यावा अवो माता ।

जाणें असे उत्तरपंथा । दीक्षा देणें साधुजनां ॥ ७४ ॥

गद्यरूप :

हे माते, आमचा तिरस्कार न करिता आम्हाला जाण्याविषयी आज्ञा द्यावी. साधुलोकांना आचरणाची रीत शिकविणे, हा आमचा पुढचा मार्ग आहे.

शब्दार्थ :

अवज्ञा = अनादर, तिरस्कार	निरोप = जाण्याविषयी आज्ञा	अवो = हे
उत्तरपंथ = उत्तर (पुढला) + पंथ (मार्ग, संप्रदाय)		दीक्षा = आचरणाची रीत

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ७५

ओवी :

ऐसें सांगोनि मातापित्यांसी । अदृश्य झाला परियेसीं ।

पावला त्वरित पुरी काशी । गुप्तरूपें होता तेथें ॥ ७५ ॥

गद्यरूप :

आई - वडिलांना असे सांगून अदृश्य झालात, त्वरीत काशी नगरात पोचलात, तेथे गुप्तरूपात होतात, असे ऐकले.

शब्दार्थ :

पावणे= पोचणे

पुरी= नगरी

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ७६

ओवी :

निघाला तेथूनि बदरीकानना । भेटी घेऊनि नारायणा ।

अवतार असे आपणा । कार्याकारण मनुष्यदेहीं ॥ ७६ ॥

गद्यरूप :

नारायणाची भेट घेऊन (हिमालय पर्वतावरील) बदरी अरण्यात निघालात (दिसलात). कार्य करण्याच्या हेतूने आपला मनुष्यदेहांत अवतार झालेला आहे.

शब्दार्थ :

कानन= अरण्य, जंगल

कारण= प्रयोजन, हेतू, निमित्त, साधन

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ७७

ओवी :

दीक्षा करावया साधुजनां । तीर्थे हिंडतसे आपण ।
मनोवेगें मार्गक्रमण । आले तीर्थ गोकर्णासी ॥ ७७ ॥

गद्यरूप :

साधूजनांचे शिक्षण करण्यासाठी आपण तीर्थक्षेत्रे हिंडलात.
मनाच्या वेगाने मार्गक्रमण करीत गोकर्णाला आलात.

शब्दार्थ :

दीक्षा= शिक्षण

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) ओवी क्रमांक ७८

ओवी :

ऐकोनि सिद्धाचें वचन । विनवी नामधारक आपण ।

तें परिसा श्रोतेजन । म्हणे सरस्वती गंगाधर ॥७८॥

गद्यरूप :

सिद्ध(मुनीं)चे वचन ऐकून भक्त विनवू लागला, “ते श्रोतेजन हो! तुम्ही ऐका,” असे सरस्वती गंगाधर म्हणतात.

शब्दार्थ :

परियसणे= ऐकणे	श्रोता = ऐकणारा	जन= लोक
---------------	-----------------	---------

॥ श्रीगुरुचरित्र निधी ॥

अध्याय पांचवा (दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन) (ओंवीसंख्या ७८)

ओवी :

इति श्रीगुरुचरितामृते परमकथाकल्पतरौ
 श्रीनृसिंहसरस्वत्युपाख्याने सिद्धनामधारकसंवादे
 दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथनं नाम पंचमोऽध्याय ॥ ५ ॥
 श्रीपादश्रीवल्लभनृसिंहसरस्वतीदत्तात्रेयार्पणमस्तु ॥

॥ श्रीगुरुदेवदत्त ॥

गद्यरूप : अशाप्रकारे श्रीगुरुचरित्र अमृतातून, कल्पतरुप्रमाणे परमकथा
 असणाऱ्या, श्रीनृसिंहसरस्वती यांच्या उपआख्यानातून,
 सिद्ध(मुनी) व नामधारक यांच्या संवादातून, दत्तात्रेयश्रीपादावतारकथन
 नावाचा पांचवा अध्याय श्रीपादश्रीवल्लभनृसिंहसरस्वती गुरुदत्तात्रेयाला अर्पण
 असो.

॥ श्रीगुरुदेवदत्त ॥

शब्दार्थ : पंचम= पांच